

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1734/2015
15.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Соња Хаџи-Борјановић, адвокат из ..., против туженог ББ ..., ради накнаде штете, у поступку по захтеву тужиље за доношење допунске одлуке о трошковима ревизијског поступка, у седници већа одржаној дана 15.03.2017. године, донео је

ДОПУНСКО РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев тужиље, па се обавезује тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка, на име таксе на ревизију и ревизијску одлуку плати износ од 168.176,96 динара у року од 15 дана од пријема отправка овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5114/12 од 27.05.2014. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од фебруара 2009. године до 21.06.2012. године, исплати износ од укупно 603.848,22 динара, са законском затезном каматом од 11.03.2014. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 259.064,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и да јој накнади трошкове парничног поступка од 259.064,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да јој тужени на име накнаде материјалне штете исплати износ преко досуђеног у ставу првом изреке до тражених 803.075,00 динара. Суд је одбио захтев тужиље за ослобађање од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3378/14 од 30.04.2015. године, наведена првостепена пресуда је преиначена у усвајајућем делу и делу одлуке о парничним трошковима тако што је одбијен тужбени захтев тужиље у делу којим је тужени обавезан да јој исплати износ од 603.848,22 динара са законском затезном каматом од 11.03.2014. године до исплате, на име изгубљене зараде за период од фебруара 2009. године до 21.06.2012. године, па је тужиља обавезана да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати 50.615,37

динара у партиципационом року. У преосталом делу првостепена пресуда је потврђена и одлучено да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка, а одбијен је захтев тужиле за ослобађање од плаћања такси у жалбеном поступку.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је пресудом Рев 1734/2015 од 27.10.2016.године ставом првим изреке усвојио ревизију тужиле и преиначио пресуду Апелационог суда у Новом Саду Гж 3378/14 од 30.04.2015. године у делу у којем је преиначена првостепена пресуда, тако што је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 5114/12 од 27.05.2014. године, у делу у којем је усвојен тужбен захтев и у делу одлуке о трошковима другостепеног поступка. Ставом другим тужени је обавезан да тужиле на име трошкова ревизијског поступка плати износ од 22.500,00 динара. У преосталом делу ревизија тужиле је одбачена као недозвољена.

Поднеском од 07.03.2017. године тужиле предлаже да јој се поред досуђених трошкова ревизијског поступка на име састава ревизије, исплате – 168.176,96 динара на име тражене таксе на ревизију и таксе на ревизијску одлуку.

Одлучујући о захтеву тужиле за доношење допунског решења у погледу трошкова ревизијског поступка, Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни као и о износу трошкова одлучује суд ценећи све околности. Према члану 165. став 1. истог закона, ако суд одбаци или одбије правни лек одлучиће о трошковима насталим у поступку поводом тог правног лека. Ако суд преиначи одлуку против које је изјављен правни лек, или укине ту одлуку и одбаци тужбу одлучиће о трошковима целог поступка (став 2).

Пресудом Врховног касационог суда од 27.10.2016. године одлучено је о делу трошкова ревизијског поступка који се односи на састав ревизије у износу од 22.500,00 динара. Међутим, суд није одлучио и о захтеву тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка на име тражене таксе на ревизију и таксе на ревизијску одлуку, због чега су тужиле признати ови трошкови и то у износу од 70.676,96 динара на име таксе на ревизију и на име таксе на ревизијску одлуку у износу од 97.500,00 динара, а према важећој ТТ.

На основу члана 154. став 1. и 165. став 2. а у вези члана 356. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић